

รายงานการวิจัย

การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน

อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

The Education Management of Ban Non Namngan Child Development Center ,

Srisomdej District , Roi Et Province

นุชรินทร์ ยานะสาร¹

ศิริกาญจน์ ไกรบำรุง²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของบุคลากร จำแนกเป็นเพศและระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 คน ประกอบด้วยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู ผู้ดูแลเด็ก และผู้ปกครองเด็ก ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีจำนวนแบบจำนวน 20 ข้อ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาตามเกณฑ์ (IOC = 0.67-1.00) และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.896 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบและค่า t-test (Independent Samples) และใช้การ

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One Way Anova)

ผลการวิจัยพบว่า

1) การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด ได้แก่ ด้านงานความสัมพันธ์ชุมชน และด้านที่มีการปฏิบัติที่ต่ำสุดคือด้านงานวิชาการ ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด มีความคิดเห็น ทั้งภาพรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านงานบุคลากรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การจัดการศึกษา, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

² คณะศึกษาศาสตร์ศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา อาจารย์ที่ปรึกษา

Abstract

This purpose of the research was to study and compare the education management of Ban Non Namngan child development center ,Srisomdej district , Roi Et province as perceived by personnel that classified by gender and education level.The sample was the administrators of subdistrict administrative organization, the committee of the child development center, teachers who took care the children and parents, totaling 118 people with stratified random sampling. The data was collected by questionnaires with 5 rating scales that had 20 items. The IOC was between 0.67-1.00 and the reliability was 0.896. The data analysis was used frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent samples), test (One-Way ANOVA) and Least significant difference byScheffe's method.

The result of the research revealed that:

1. The education management of Ban Non Namngan child development center, Srisomdej district, Roi Et province as a whole was at the high level. When considering each aspect found that all aspects were at the high level. The highest operation was the community relations task and the lowest operation was the academic task.

2. The comparative result of the opinions in the education management of Ban Non Namngan child development center, Srisomdej district, Roi Et province, the overall

and each aspect were not different. Unless the personnel were statistically significant differencesat 0.05.

Keywords : Education Management, Child Development Center

บทนำ

การศึกษามีความสำคัญต่อชีวิตและสังคม เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือและแนวทางใน การพัฒนาทั้งบุคคลและสังคม นอกจากการศึกษาจะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์แล้ว การศึกษายังเป็นแนวทางหรือบรรทัดฐานให้มนุษย์รู้จักใช้ความรู้ความสามารถที่ได้รับจากการศึกษานั้นไปใช้ในการพัฒนาสังคมโดยรวมและประเทศชาติอีกด้วย การจะพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น จะต้องพัฒนาแบบองค์รวม ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จึงควรให้ความสำคัญตั้งแต่การศึกษาในระดับต้นๆ นั่นก็คือการศึกษาปฐมวัย ซึ่งในปัจจุบันได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะทุกฝ่ายต่างตระหนักดีว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพย่อมเป็นผลดีและอำนวยความสะดวกสำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนเป็นรากฐานที่ดีในการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศชาติต่อไป ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบเป็นไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 41 ที่กำหนดไว้ว่า

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับ ตามศักยภาพความเหมาะสมและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจทางการศึกษาที่มอบอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาให้แก่คนในท้องถิ่น การให้การศึกษาที่ดีควรจะเริ่มตั้งแต่เด็กสามารถรับรู้และสามารถบอกความต้องการของตนเองในการประกอบกิจกรรมต่างๆรอบตัวเขา โดยเป็นช่วงที่ร่างกายและสมองมีการพัฒนาการและเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ คือ ช่วง 0 – 6 ปี ในวัยนี้เด็กควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้เลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด ซึ่งหากผู้ดูแลสามารถพบเห็นความผิดปกติได้เร็วก็จะสามารถช่วยเหลือเด็กได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของความผิดปกติ รวมไปถึงการปลูกฝังทัศนคติที่ดีในเรื่องของการปฏิบัติตน การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและการดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด จากคนที่มีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการ การเจริญเติบโต และจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ และให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน (รุ่ง แก้วแดง, 2542:2)

บทบัญญัติของกฎหมายต่างๆที่ตราขึ้น เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนหรือการจัดการศึกษาได้ระบุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาใน

สังกัดของท้องถิ่นหรือสถานศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาในพื้นที่บริการของตนดังปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80(4) ระบุว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชนจัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และมาตรา 289 ระบุว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการวางรากฐานแห่งการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งตามภาระหน้าที่แล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่โดยตรงในการจัดบริการสาธารณะเพื่อให้บริการประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการศึกษาและการพัฒนาเยาวชน ในส่วนของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการศึกษาในมาตรา 41 ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 16 ระบุว่า ให้เทศบาลเมืองพัทยาและองค์กรบริหารส่วน

ตำบลมีอำนาจในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งหนึ่งในบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดก็คือการจัดการศึกษาตามความพร้อมและตามศักยภาพที่มีอยู่ ข้อกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องพัฒนาศักยภาพของตนเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐานเมื่อมีการถ่ายโอนภารกิจทางการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการในอนาคตที่กฎหมายกำหนด การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันจึงเป็นบทบาทของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยทั้งที่จัดตั้งขึ้นเองและได้รับการถ่ายโอนมาจากกรมพัฒนาชุมชน กรมศาสนา และหน่วยงานอื่นๆ โดยเป็นการบริหารจัดการโดยท้องถิ่นทั้งหมด ส่วนจะประสบผลมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายและการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆเป็นสำคัญ (กรมการปกครอง, 2542 : 43)

ดังนั้นการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะพื้นฐานของเด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา การจัดกิจกรรมควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของเด็กตามวัย โดยบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการอบรมเลี้ยงดู ตามวิถีประจำวัน และการเล่นของเด็กตามธรรมชาติที่เหมาะสมกับวัยดังนี้ การฝึกสุขนิสัยและลักษณะนิสัยที่ดี การใช้ประสาท

สัมผัสทั้ง 5 การฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือ – ตา การเคลื่อนไหวและการทรงตัว การส่งเสริมด้านอารมณ์และจิตใจ การส่งเสริมทักษะทางสังคม การส่งเสริมทักษะทางภาษา และการส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 21-22)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะหน่วยงาน ซึ่งมีการดำเนินงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา ส่งเสริมการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จึงได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน เพื่อให้บริการทางด้านการศึกษาและเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กปฐมวัย รวมทั้งพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาอย่างเหมาะสมตามวัยและเต็มตามศักยภาพ ตลอดจนเพื่อแบ่งภาระของผู้ปกครอง ทั้งยังเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป ในปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้จัดการศึกษาและพัฒนาด้านการเรียนการสอนมาอย่างต่อเนื่องและได้พบสาเหตุของปัญหาจากการบริหารจัดการ เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของการพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและปฏิบัติงานด้านการศึกษา พบว่าจากสภาพและปัญหาดังกล่าว จึงสนใจศึกษาการบริหารการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัด

ร้อยละ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านงานวิชาการ ด้านงานบุคลากร ด้านงานอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมและการอำนวยความสะดวก และด้านงานความสัมพันธ์ชุมชน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะข้อมูลที่ได้จากผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องความคิดเห็นย่อมบ่งบอกถึงปัญหา และความต้องการ ตลอดจนการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา จะสามารถนำมาใช้ในการวางแผน เพื่อแก้ไขปัญหาและเป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพและมาตรฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกเป็นเพศและระดับการศึกษา

ขอบเขตของปัญหา

การศึกษานี้มุ่งที่การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดร้อยเอ็ด ในขอบข่ายเนื้อหา 4 ด้าน (สำนักบริหารการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, 2545: 8) คือ ด้านงานวิชาการ ด้านงานบุคลากร ด้านงานอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมและการอำนวยความสะดวก และ ด้านงานความสัมพันธ์ชุมชน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่วิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล 4 คน คณะกรรมการ 21 คน บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ปกครองเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงควง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดร้อยเอ็ด (แผนปฏิบัติการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน, 2557: 2) จำนวน 170 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ปกครองเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 118 คน ผู้วิจัยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) เพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (sample size) เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้วจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับสลากแบบไม่ใส่คืน เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ จำแนกเป็นเพศ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนา

เด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 ขอนี้ส่งจากคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโนนน้ำเงิน

4.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.3 ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเองได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 118 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่งในสถานศึกษาและประสบการณ์การทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่และร้อยละ

5.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งโดยภาพรวมรายด้านและรายข้อ โดยหา

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 103)

สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเป็นเพศชายและส่วนมากมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อนุปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านงานความสัมพันธ์ชุมชน ด้านงานอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและการอำนวยความสะดวก ด้านงานบุคลากร และด้านงานวิชาการ ตามลำดับ

ด้านงานวิชาการ การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กอย่างครบทุกด้านมีความหลากหลาย รองลงมา คือ มีการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการและรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะและด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและตามความสามารถของผู้เรียน

ด้านงานบุคลากร การจัดการศึกษา
ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอ
ศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ
ที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ บุคลากรมีการพัฒนา
ความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ
รองลงมา คือ คุณวุฒิของหัวหน้าศูนย์ฯมี
ความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่และข้อที่
การปฏิบัติต่ำสุด คือ พัฒนาคูให้เปลี่ยน
พฤติกรรมในการสอนจากเดิมแบบบรรยาย
ให้มีความสามารถในการสอนที่เน้นนักเรียน
เป็นศูนย์กลาง

ด้านงานอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม
และการอำนวยความสะดวก การจัดการศึกษา
ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอ
ศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ
ที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสมเช่น ชั้นวาง
ของ อุปกรณ์ทำครัว มีบริเวณที่ดื่มน้ำ
รองลงมาคือการจัดให้มีบริเวณพื้นที่ภายใน
และภายนอกอาคารที่เหมาะสม ปลอดภัย
เหมาะสมกับการ ปฏิบัติกิจกรรมและข้อที่มี
การปฏิบัติต่ำสุด คือ มีการเก็บและกำจัดสิ่ง
ปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ ด้านงานอาคารสถานที่
สิ่งแวดล้อมและการอำนวยความสะดวก การ
จัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนน
น้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ มีการจัด
สิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม
เช่น ชั้นวางของ อุปกรณ์ทำครัว มีบริเวณที่ดื่ม

น้ำ รองลงมา การจัดให้มีบริเวณพื้นที่ภายใน
และภายนอกอาคารที่เหมาะสม ปลอดภัย
เหมาะสมกับการปฏิบัติกิจกรรม และข้อที่มี
การปฏิบัติต่ำสุด คือ มีการเก็บและกำจัดสิ่ง
ปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ

ด้านความสัมพันธ์ชุมชน การจัดการ
ศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน
อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวม
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ มีการแต่งตั้ง
คณะกรรมการพัฒนาศูนย์ฯเพื่อการมีส่วนร่วม
ของชุมชนในการบริหารหรือจัดกิจกรรม
รองลงมา มีการจัดลักษณะงานที่จัดทำนั้นต้อง
เป็นงานที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร
กับชุมชน ข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ มีการจัด
ประชุมผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลการ
ดำเนินงาน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการ
แสดงความคิดเห็นในการบริหารการศึกษา
ของบุคลากรในการจัดการศึกษาของศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรี
สมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ มี
ความคิดเห็นในการบริหารการศึกษาของ
บุคลากรในการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ
จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีต่างกันทั้งภาพรวม ราย
ด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านงานบุคลากร
และ เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านงาน
วิชาการ ด้านงานบริหารบุคลากร ด้านงาน
อาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และการอำนวยความสะดวก และด้านงานความสัมพันธ์

ชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

ผลการศึกษากิจการศึกษาศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก คือด้านงานความสัมพันธ์ชุมชน ด้านงานอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและการอำนวยความสะดวก และด้านงานบุคลากรและการดำเนินงานวิชาการ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ด้านงานวิชาการ การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุมาลี สุกันธา (2550) เรื่อง ความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลสุมาลี อำเภอค้อยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการในการจัดการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียน ด้านอาคารสถานที่ เป็นเพราะทุกหน่วยงานทางการศึกษามุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ

2. ด้านงานบุคลากร การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านงานบุคลากร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่ง

สอดคล้องกับฉวีวัฒน์ ทองคำ (2553) เรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครนครปฐม

3. ด้านงานอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และการอำนวยความสะดวก การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเกษร โยเกณท์ (2557) เรื่อง ความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากคลอง อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดคือด้านอาคารสถานที่

4. ด้านงานความสัมพันธ์ชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนน้ำเงิน อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล ตราฐ (2542) กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนเป็นงานที่เน้นถึงความเข้าใจและความร่วมมือที่ดีของสถานศึกษากับท้องถิ่น บทบาทของโรงเรียนเน้นทั้งการเป็นผู้ให้และผู้รับ เพราะโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน โดยชุมชนและเพื่อชุมชน สิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนควรดำเนินการให้เกิดขึ้นได้แก่ การระดมสรรพกำลังจากชุมชนมาพัฒนาการศึกษาในโรงเรียน การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆของชุมชน การประชาสัมพันธ์กิจกรรม และการรายงานประจำปี การบริการอาคาร

สถานที่และด้านวิชาการแก่ชุมชน และกิจกรรม
อื่นๆที่เกี่ยวข้องระหว่างโรงเรียนกับบุคคล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ด้านงานวิชาการ

1.1.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควร
มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ
พัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและตาม
ความสามารถของผู้เรียน

1.1.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควร
มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริม
พัฒนาการของเด็กอย่างครบทุกด้านหรือมี
ความหลากหลาย

1.2 ด้านงานบุคคล

1.2.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควร
ให้บุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ควรปฏิบัติ
หน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับ
ของผู้ปกครอง

1.2.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควร
ให้บุคลากรควรมีการพัฒนาความรู้
ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ

1.3 ด้านงานอาคารสถานที่
สิ่งแวดล้อมและการอำนวยความสะดวก

1.3.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควร
มีการจัดเก็บและกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูก
สุขลักษณะ

1.3.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควร
จัดให้มีการปรับปรุงพัฒนา ซ่อมแซม ดูแล

รักษาอาคารสถานที่ให้อยู่ในสภาพความ
พร้อมใช้งานและมั่นคงปลอดภัย

1.4 ด้านงานสัมพันธ์ชุมชน

1.4.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควร
ควรจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อ
รับทราบข้อมูลการดำเนินงานและมีการออก
เยี่ยมบ้านเด็กอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งเพื่อ
ความสัมพันธ์อันดี

1.4.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรมี
การแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาศูนย์ฯเพื่อ
การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารหรือ
จัดกิจกรรมและมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อ
รับทราบข้อมูลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยการดำเนินงาน
ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเชิงเปรียบเทียบ
ระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของรัฐและของ
เอกชน

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ
ของกลุ่มตัวอย่างเชิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม
ผู้ปกครองเด็กที่ส่งลูกเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ของรัฐและกลุ่มผู้ปกครองเด็กที่ส่งลูกเรียน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเอกชน

2.3 ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจใช้
รูปแบบในการสัมภาษณ์ หรือการใช้วิธีจัด
กลุ่มสนทนา (Focus Group) เพื่อให้ได้ข้อมูล
ในเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

กมล ตราฐ. 2542. โรงเรียนยุคใหม่บริหารอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ. การศึกษาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542.

กรมการปกครอง. 2542. คู่มือแนวทางการปฏิบัติการจัดการศึกษาของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น.

กรมการปกครอง. 2545. คู่มือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (เล่ม 1). การจัดตั้งและบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก. กรุงเทพฯ : สำนักบริหารการศึกษาท้องถิ่น.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ : หลักสูตร.ลาดพร้าว.

เกสร โยเกษม. 2557. ความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากคลอง ตำบลคอรุม อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยทองสุข.

ณัฐวัฒน์ ทองคำ. 2553. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนกีฬาเทศบาลนครปทุม. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยทองสุข. 2553.

บุญชม ศรีสะอาด . 2553 : 74 – 84) การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ, สุวีริยาสาส์น.

เยาวพา เดชะคุปต์. 2542. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : แม็ค. 2542.

รุ่ง แก้วแดง. 2542. รัฐธรรมนูญกับการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ . 2541. การพัฒนาเด็กปฐมวัยตามแนวพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : สถาบันแห่งชาติเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย.

สุมาลี สุกันธา. 2550. ความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลสุมาลี อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.